

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXV. De cultu, quem Magnæ Dei Matri debemus, ejùsque potentissimo in Cœlis patrocínio. Emblema. Ad præsentiam Arcæ fœderis immundus Dagon à sede & olio suo dejicitur cum lemmate: Cui ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXV.

De cultu, quem Magnæ DEI Matri debemus, ejusque
potentissimo in coelis patrocinio.

*Et sicut qui thesaurizat, ita & qui honorificat
Matrem suam. Eccli. 3. 5.*

Cant. 6. 9.

I.

Uemadmodum canes solent allatrare lunam, ita hæretici MARIAM, quæ pulchra est ut luna. Novi præconem hæreticum, qui in publica concione pretiosissimam Dei parentem marsupio comparavit: Marsupium, inquit, bat, dum auro turget, in honore habetur; ast ubi aurum exemptum est, marsupium abjicitur; ita, reposuit ille Mariomastix, MARIA honoranda est; quando Christo & Verbo gravida fuit, meritò ab Angelis ac hominibus ut Mater Dei honorari & coli potuit, sed ubi
Chri-

Christum in lucem edidit, ampliùs curanda non est. Sed dic, obsecro Sodes! si ejusmodi marsupium pretiosissimis intertextum fuisset gemmis ac margaritis, an illud abjecisses? Et quid pretiosius DEI Matre, quam splendor elegit, quam Angelus honorificentissimè salutavit: *Ave gratià plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus?* Quare ergo tu eam contemnis, quam Angelus tantùm extollit? Quid peccavit in te *Mater illa pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis & sanctaspei?* Si Christus ejus gubernationi ultrò se subjecit: *Et erat subditus illi;* cur tu eam allatras impie? Et nunquid Christus, cum in hac mortali vita cum hominibus conversaretur, exactè Decalogum servavit? ergo & quartum præceptum ad amussim adimplevit; ergo honorificavit Matrem suam? quòd si ipse Dei Filius eam tantoperè coluit & amavit, tunc illi omnem honorem neges? In quem finem pro corpore Emblematis nostri Arcam Dei (Virginis typum) statuimus, ad cujus conspectum Dagon immunus à sua tede & solio in terram dejicitur cum inscripto à Divo Paulo mutuato:

Cui honorem, honorem.

Ita est, cui timorem, timorem, cui honorem, honorem: *Si quis, ait Veritas, mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus:* Et quis magis Christo ministravit, quàm SS. Mater ejus, quæ eum neque in cruce deseruit; hinc meruit, ut à moriente Filio omnium Mater designaretur Christianorum, & hoc jure & vi verbi Christi ad S. Joannem, tunc totam Ecclesiam (prout alibi diximus) repræsentantem: *Ecce Mater tua.* Audis hoc hæretice? Si non vis agnoscere MARIAM ut Matrem, non habebis Christum ut Patrem, qui enim Matrem spernit, & Filium spernit: *Audi Fili mi disciplinam Patris tui, & ne dimittas legem Matris tue.*

2. Salomon Regum sapientissimus Bethsabeæ matri suæ ad se ingredienti omni honoris significatione occurrit: *Surrexit Rex in occursum ejus, adoravitque eam.* Quòd si Salomon matri suæ tantum impendit honoris, quanto magis Christus dignissimam Matrem suam honorat in cælis? *Qui dixit, inquit Hippolitus, Honora Patrem & Matrem, ut decretum a se promulgatum observaret, omnem gratiam Matri & honorem impendit.* Et tu hæretice & repide Christiane! qualem SS. Matri Dei exhibes honorem?

Holofernes belli Dux, ubi Bethuliam obsidione cinxit, mox aquæductum incidi jussit, ut aquam ab urbe averteret, & sic Judæos siti conficeret: *Porrò Holofernes, dum circuit per gymnum, reperit, quòd fons, qui Judæis infuebatur,*

insuebat, aqueductum illorum à parte australi extra civitatem dirigeret: & incidi præcepit aqueductum illorum, &c.

En stratagema diaboli, qui nunc aqueductum incidit, cum hominem Christianum à cultu, amore & æstimatione Magnæ Dei Matris avertit, ipsa enim per os Ecclesiastici de se ait: *Sicut aqueductus exiit de paradiso, dixi, rigabo hortum meum, &c.* Supra quod Cornelius: *B. Virgo*, inquit, *quasi aqueductus excepit Sapientiam Divinam, ipsamque personam Verbi, ut eam pareret, & in homines transfunderet.* Hunc ergo mysticum aqueductum callidissimus generis humani hostis fideli animæ obstruere nititur, ut eam exinde in luam redigat potestatem, signum enim probabilissimum est æternæ reprobationis, esse socordem & negligentem in cultu, amore & veneratione Magnæ Matris Dei; sicut e contrario signum Divinæ prædestinationis est MARIÆ esse verè devotum. Optime Lector! inspicere cor tuum, an in illo hæc vera & sincera erga SS. Deiparam reideat devotio, quam si in te reperis, & te felicem! en signum habes tuæ futuræ prædestinationis, & in novissimis invenies requiem.

3. Recordor hic illius domus obededom, à Domino Deo quondam mirum in modum benedictæ, quia in ea Arca Dei trium mensium spatio inhabitaverat: *Et benedixit Dominus Obededom & omnem domum eius.* Benedicta illa domus, benedicta illa familia, benedictus ille homo, in quo inhabitat hæc mystica Arca Domini, volo dicere, pieras & devotio erga SS. Dei Matrem MARIAM, quoniam omnium bonorum ubertate cœlitus replebitur, diligit enim Virgo diligentes se: *Deus*, inquit *Melchior de Nat. B.V. lilius, totius boni plenitudinem posuit in MARIA, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea noverimus redundare.*

Jacob magnus ille Patriarcha, ubi quondam mirabilem illam scalam conspicatus est à terra ad cœlum usque pertingentem, & Angelos ascendentes & descendentes per eam, ac denique ipsum cœli terræque Dominum huic scalæ innixum, attonitus exclamavit: *Verè non est hic aliud, nisi domus Dei & porta cœli.* Supra quod Andreas Cretensis: *O beatissima*, inquit, *tu es porta cœli, de qua Jacob dixit: Quàm terribilis est locus iste! verè non est hic aliud nisi domus Dei, & porta cœli.* Et Divus Augustinus in persona Virginis: *Porta facta sum cœli; janna facta sum Filio Dei.* Hinc & Ecclesia eam salutat: *Alma Redemptoris Mater, que pervia cœli porta manes.* O mortales omnes! quid agitis? En patet vobis cœli porta, cur non intratis per eam? habetis & scalam Jacob, per quam usque ad cœlum, plus dico, usque ad conspectum Altissimi potestis pertingere: *Facta est*, ait sanctus Fulgentius, *MARIA scala cœlestis, quia per ipsam DEUS*

DEUS descendit ad terras, ut per ipsam homines ascendere mereantur ad cœlos.

4. De sapientissimo Rege Solymæo perhibent Sacræ Paginæ, quòd thronum sibi paraverit ex ebore candidissimo & auro fulvo nimis, ac tandem subjungit Scriptura: *Non est factum tale opus in universis regnis.* Subintrat hîc Doctor Seraphicus: *Thronus*, ait, *Salomonis est MARIA, grandis omnino in gratia & in gloria.* O felices illi, qui ad hunc gratiarum thronum causas suas appellant, *non enim est factum tale opus in universis regnis.* Ezechiel quondam vidit thronum ex pretiosissimis Saphiris constructum, & in eo hominem sedentem, igne & mirabili splendore circumdatum: *Quasi aspectus lapidis Saphiri similitudo throni.* Saphirus, ait Plinius, cærulei & cœlestis coloris est, aureis interstinctus notis, ceu stellulis. O B. Virgo, ait Doctor Seraphicus, *tu es ille thronus Saphirinus, super firmamentum Angelicum elevatus.* Homo in eo sedens, & ingenti circumdatus splendore, Christum præsignavit, qui novem mensium spatio in hoc pretiosissimo throno resedit, quem & Magi in gremio Matris suæ sedentem invenerunt: *Invenerunt*, inquit S. Chrysostomus, *Magi Puerum cum MARIA, quæ eum in suo gremio collocavit;* unde & S. Ephrem eam salutat: *Ave Throne Creatoris mei gloriosissime;* & S. Epiphanius: *Dico*, inquit, *illam esse cœlum, thronum simul & crucem, extendens enim sanctas ulnas Dominum portavit; thronus Cherubinus, cruciformis & cœlestis, &c.*

Isaias Prophetarum Princeps vidit aliquando Dominum super solium excelsum & elevatum, & ante solium Dei adstantes Seraphinos, qui duabus alis velabant faciem ejus, & duabus velabant pedes ejus. Variablis & alij hîc legunt: *Duabus velabant facies suas, & duabus velabant pedes suos.* Ad quid hoc? grande hîc later mysterium: Velabant facies suas, prout eleganter exponit S. Chrysostomus, præ reverentia, non audentes aspicere contra Dominum & solium ejus; velabant quoque pedes suos præ verecundia, quia in consideratione tantæ dignitatis imperfectum viderunt oculi eorum, cujus imperfecti symbolum pedes esse solent; per solium autem S. Damascenus SS. Deiparam intelligit: *Tu*, inquit, *es solium illud regium, cui adstiterunt Angeli, Dominum & effectorem insidentem cernentes.*

Ex quibus hactenus enarratis facillè colliges, quo cultu & veneratione, quo amore & reverentiâ SS. Virgo à fidelibus sit colenda, quem cultum SS. Patres Hyperdulciæ appellant. Cerrè Angeli Serenissimæ Reginæ suæ thronum, licet vacuum præterire non audent, nec solent, nisi

Mater Dolorosa.

Xxx

nisi

nisi eidem capite inclinato, & poplite flexo reverentiam fecerint. Ubi, obsecro, & Christiani tepidi! est honor & amor noster erga talem ac tantam cœli, terræque Reginam, omnium Angelorum, hominumque Imperatricem? Dignissima Mater Dei est, & quid ultra requiris? An quid

S. Ansel. lib. de Excellent. Virg. c. 2. post Deum excellentius aut sublimius esse potest? *Hoc solum*, ait S. Anselmus, *de S. Virgine predicari, quod sit Genitrix Dei, excedit omnem altitudinem, quæ post Deum dici, vel cogitari potest.* O quam beati sunt illi servi ac Clientes Mariani, qui hanc piam Matrem digne colunt, *S. Bonav. in Psal. Virg.* amant, ac venerantur: *Qui illam, sunt verba S. Bonaventuræ, digne coluerit, justificabitur, & qui neglexerit illam, in peccatis morietur.* Audis hæretice?

5. Cæterum inquirunt Sacrarum Litterarum Interpretes, utrum Oza, Heli & filij ejus Ophni & Phinees æternum fuerint damnati? De Oza recenset secundus Regum Liber, quod, cum Arcam labantem sustentare veller, subitanæ morte fuerit castigatus: *Itaque est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi juxta Arcam Dei.* De Heli Sacerdote sacer textus commemorat, quod audiens Arcam Dei à Philistæis esse captam, præ angore & pavore deficiente spiritu, in sella sua retrorsum lapsus sit, & fractis cervicibus expiravit: *Cumque ille nominasset Arcam, cecidit de sella retrorsum juxta ostium, & fractis cervicibus mortuus est.* De Ophni & Phinees, qui cum Arca Dei ad prælium contra Philistiim profecti sunt, refert idem Regum Liber: *Facta est plaga magna nimis, & ceciderunt de Israël triginta millia perditum: dno quoque filij Heli mortui sunt Ophni & Phinees.* De his, inquam, quaeritur, an æternum fuerint damnati?

Interpretes hic. De Oza censet Angelomus, Abulensis, Dionysius ac plures alij, eum temporali tantummodo morte fuisse castigatum, & sic evasisse æternam, item Heli in hac vita tam durè à Deo punitum, ut ei parceret in futura, duos autem filios Heli, licet prius in officio suo administrando peccarint, nihilominus non in æternum à facie Dei esse rejectos, quia, prout bene observat Justinus Miechoviensis & alij, in vita sua ut plurimum circa cultum & religionem Arcae Fœderis erant occupati, Arca autem illa B. Virginem & DEI Genitricem MARIAM præfigurabat: *MARIA*, ait S. Ildephonsus, *Arca dicitur Novi Testamenti, in qua verus Deus versatus non in figura & in enigmate, sed in veritate.* Erat autem illa Arca populo Israëlítico in omni necessitate commune asylum & unicum refugium: *Arca*, ait S. Athanasius, *sufficiebat illis pro quavis acie in subsidium.* Plus MARIA, Arca DEI animata suis pro-

prodest cultoribus ac clientibus: *Equidem vir mortis es, dicebat quondam* 3. Reg. 2. 26.
 Salomon ad Abiathar, *sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam*
Domini. Idem tibi eveniet, anime mi! non interficeris, non repro-
 baberis, non damnaberis æternum, si hanc mysticam Arcam MA-
 RIAM devotè colueris; audi ipsam B. Virginem ad S. Birgittam lo-
 quentem: *Nullus, inquit, in vita hac est tam frigidus ab amore Di-* Revel. lib. 1.
vino; quin, si invocaverit Nomen meum cum integro proposito penitendi, cap. 9.
statim ab ipso diabolus recedat.

6. Ficus illa per plures annos infructuosa, cum nunc jussu Do-
 mini è terra deberet excindi, & in ignem mitti: *Succide ergo illam, ut* Luc. 13. 7.
quid etiam terram occupat? Adhuc patronum suum invenit: Domine!
dimitte illam & hoc anno, &c. En tui typum anime mi! quod hacte-
 nus non velut arbor infructuosa fueris succisus, & igni infernali tradi-
 tus, B. Virgini gratias age, quæ te filium prodigum hucusque tan-
 quam benigna Mater conservavit, quia fortè pauculas ei preces dixi-
 sti: *Ipsa, inquit Cæsarius, est orbis conservatrix, & tribulorum con-* Cæsarius
solatrix, fida sibi famulantium defensatrix; per ipsam peccatores illuminan- lib. 7. Mirac.
tur, desperati ad confessionem reparantur, &c. c. 1.

Ezechiel olim conquestus est, quod non esset vir, qui apud
 DEUM pro terra se interponeret, ne dissiparet eam: *Et quæsi de eis* Ezech. 22. 30.
virum, qui interponeret spem, & staret oppositus contra me pro terra, ne
dissiparem eam, & non inveni. DEO T. O. M. infinitæ sint laudes,
 habemus nunc in cælo Mulierem, quæ apud DEUM & Judicem
 Christum sese pro nostra causa interponit. O Sacratissima Virgo! tu
 es Mulier illa fortis, quæ omnipotenti Numini manus ligas, ne fe-
 cundum nostra nos puniat demerita: *Non est, dicebat quondam cum*
gemitu Isaias Propheta, qui consurgat, & teneat te. Sed tu, subin-
 trat hîc S. Bonaventura, *ô B. Virgo, detines Filium, ne peccatores*
percutiat. Rebecca mediatrix facta est inter Isaac & Jacob, Thecuitis inter
 David & Absolon, Esther inter Assuerum & Mardocheum, Abigail
 inter David & Nabal; verum tu ô Sanctissima, ô mitissima Virgo, fa-
 cta es Mediatrix inter DEUM & Hominem, inter Christum Judi-
 cem & peccatorem; proinde rectè concludimus, quod olim Ægyptij
 fame pressi ad Joseph Pro-Regem dixerunt: *Salus nostra in manu tua* Gen. 42. 25.
est: Ita inquit Richardus à S. Laurentio: Salus nostra in manu MA- Rich. à S.
RIÆ est. Laur. lib. 2.

7. Et quid est, quod ab hac Sacratissima Virgine non possumus
 sperare? Amat nos, quia Mater Christi est, Christus autem est fra-
 ter

ter noster, ergo & MARIA est Mater nostrá, quia ós nostrum, & caro nostra est, ducens à primis generis humani progenitoribus suam, prout nos, originem: Scio Domina, inquit B. Petrus Damianus, quia benignissima es, & amas nos amore invincibili, quos in te, & per te Filius tuus & DEUS tuus summa dilectione dilexit. Et si Esther mulier illa sancta populum ac genus suum tantum adamavit, ut non vocata ad Regem Assuerum intraret, tradens se ultrò mortis periculo, ut populum suum salvaret, & ab interitu liberaret: Dona mihi animam meam, pro qua rogo, & populum meum, pro quo obsecro. Quanto magis dilexit nos in terra, & etiamnum in cælo nos diligit preciosissima Virgo, attendens, quam nobiscum habet, affinitatem; proinde non cessat pro miseris nostris apud benedictum Filium suum supplicare. Meritò ergo illi dicere possumus, quod quondam ad Judith 8.29. ad Juditham cives Berhulienenses in angustijs constituti dicebant: Ora pro nobis, quoniam mulier sancta es. Et quid vos ad hoc hæretici?

Sperare adhæc in ejus potentissimo patrocinio possumus, quia DEO gratior est ac magis chara, quam omnes simul creaturæ, Mater enim DEI est, abyssus gratiarum & misericordiarum Oceanus, illi servi sunt. Hinc est, quòd Sancti & Beati omnes in cælo illam tanquam Reginam maximam prosequantur reverentiâ & amore juxta Psal. 44. 13. illud Davidis: Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis. Et si Job 31. 18. Job olim de se dicebat: Quia ab infantia mea crevit mecum miseria, & de utero Matris egressa est mecum; longè meliori jure de hac Sacratissima Deipara asserere possumus, misericordiam cum illa à primis vitæ annis in nostri commodum verè maximum crevisse; hinc rectè ab Ecclesia nuncupatur Mater misericordie, de qua & Salomon: Lex clementie in lingua ejus.

Zuc. 1. 49.

Ecclesi. 24. 15.

Sperare insuper in ejus intercessione possumus, quia potens est; fecit enim illi magna, qui potens est, & sanctum Nomen ejus. Potens, inquam, est, quia de seipsa ait: In Jerusalem potestas mea; subaudi hic per Jerusalem non militantem duntaxat Ecclesiam, sed & triumphantem, in qua potentissima Mater Creatoris plenariam videtur habere potestatem, quia Mater DEI est. Ita Doctor Seraphicus: Quia Dominus potentissimus potentissime tecum est, ideo & tu es potentissima secum, potentissima es per ipsum, potentissima apud ipsum, ita ut verè dicere possis illud: In Jerusalem potestas mea. O mortales omnes! ad quid moras trahitis? Ite, ite ad hanc potentissimam, juxta ac clementissimam Regi-

B. Bonav. in Spec. B.V.c. 2.

ginam

ginam, imò & Matrem vestram. *Ite ad Joseph*, dicebat quondam Pharaon pressis fame subditis: & *Christus: Ite ad Matrem meam: Ecce Mater vestra: Quid vis*, dicebat quondam Assuerus Rex, *Esther Regina? quæ est petitio tuâ? etiamsi dimidiam partem regni mei petieris, dabitur tibi.* Et **MARIA** totius univèrsi Domina minus possit apud Deum & Filium suum, quàm quondam Esther apud Assuerum? *Quis*, ait Mellifluus, *miseri-* S. Bernh. ser. 1. de As- sumpt.
die tuæ, ô Benedicta, longitudinem & latitudinem, sublimitatem & profun-
dum queat investigare? nam longitudo ejus usque in diem novissimum invocan-
tibus eam subvenit universis; latitudo ejus replet orbem terrarum, ut tuâ quo-
que misericordiâ plena sit omnis terra: sic & sublimitas ejus civitatis superna
invenit restorationem. & profundum ejus sedentibus in tenebris & umbra
mortis obtinuit redemptionem.

8. Et quid dico ulterius de hac clementissima cœli terræque Regina: laudent alij, per me licet, officiosam Rebeccam; puellam decoram nimis, juxta ac misericordem, quæ senioreni Abrahami servum ex itinere fessum, ac sitibundum cum comitibus ac camelis in æstu frigidâ recreavit: *Quæ respondit: Bibe Domine mi, celeriterque deposuit hydriam super illam suam, & dedit ei potum.* Extollant alij piam illam Sunamitidem, quæ Elisæum Prophetam, iter agentem, benignè excepit, nutrit, lectulum stravit, mensam, cellulam & candelabrum paravit: *Transibat Elisæus per Sunam: erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum, ut comederet panem, &c.* Commendent alij Tabitham viduam & pupil- lis amabilem, & operibus charitatis ac misericordiæ conspicuam, quam Petrus Apostolus in solatium pauperum à mortuis resuscitavit: *Circum-* Act. 9. 39.
steterunt illum omnes viduæ stentes, & ostendentes ei tunicas & vestes, quas
faciebat illis. Ego autem super omnia commendo, & extollo misericordiæ Matrem **MARIAM**: *Non potest esse*, ait Hugo Cardinalis, *Hugo Card.*
tanta peccatoris miseria, quin major sit Virginis misericordia. Juvat hic de Laud. B. V.
pro solatio nostro audire S. Agnetem V. ita quondam ad S. Birgittam Revel. S.
loquentem: Habuit MARIA latitudinem excedentem, hoc est, mise- Birg. lib. 1.
ricordiam; nam sic pia & misericors fuit, & est, & maluit omnes tri- cap. 29.
bulationes sufferre, quàm quòd animæ non redimerentur; nunc autem con-
juncta Filio non obliviscitur innate bonitatis suæ, sed ad omnes extendit
miseri cordiam suam, etiam ad pessimos, ut sicut sole illuminantur & in-
flammantur cœlestia & terrestria, sic ex dulcedine MARIÆ nullus est,
qui non per eam, si petitur, sentiat pietatem.

Quid igitur restat, nisi ut huic SS. Virgini & Dominae nostrae ex
 animo congratulemur? Si pastor ille, qui ovem perditam invenit, &
 mulier illa, quae amissam drachmam reperit, amicos suos invitaverunt,
 ut sibi congratularentur, quia id invenerunt, quod tantopere desidera-
 verant; quanto magis congratulemur nos clientes Sacratissimae Matri
 & Advocatae nostrae, quia invenit gratiam apud DEUM non pro se
 duntaxat, sed & pro genere humano universo; hinc recte S. Jacobus in
 Liturgia: *Tibi o plena gratia universa creatura gratulatur, Angelorum ce-
 tus & hominum genus. Finio cum Mellifluo; Fac o Benedicta per gra-
 tiam, quam invenisti, ut qui te mediante fieri dignatus est particeps humilita-
 tis & miseriae nostrae, te quoque intercedente participes nos faciat beati-
 tudinis & gloriae suae JESUS Christus Filius tuus, Domi-
 nus noster, qui cum Patre, &c.*

